Протокол
№

гр. София, 30.10.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 19 състав,** в публично заседание на 30.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6532** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на поименното повикване в 10,53 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ Д. В. В. – редовно призован, не се явява, представлява се от АДВ. Б., с пълномощно по делото.
ОТВЕТНИКЪТ СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – редовно призован, представлява се от ЮРК. И., с пълномощно по делото.
СГП – редовно призована, представлява се от прокурор К..

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА исковата молба.
ДОКЛАДВА отговора към исковата молба, постъпил на 16.09.2026 г.

АДВ. Б.: Поддържам исковата молба по изложените в нея фактически и правни основания. Оспорвам отговора. Ще взема отношение относно представените писмени доказателства.
ЮРК. И.: Оспорвам исковата молба. Няма да соча нови доказателства. Да се приемат представените с исковата молба и отговора доказателства.
АДВ. Б.: Моля да приемете представените с исковата молба документи като писмени доказателства. Що се касае до представения документ – извлечение от полицейски регистри към отговора към исковата молба, моля да не го приемате, тъй като считам, че е неотносим и не представлява годно доказателствено средство относно предмета на доказване. Ако другата страна

прецени и държи за приемането на това доказателство, предварително заявявам, че оспорвам съдържанието на това доказателство и в този случай ще моля да откриете процедура по оспорване на съдържанието на този документ. Този документ представлява извлечение от регистри на ответника, няма доказателствена стойност нито относно поведението, нито относно статуса на ищеца, поради което ще Ви помоля първоначално да не го приемате като неотносим и евентуално при условията на евентуалност, оспорвам го на основание чл. 193 от ГПК.
ЮРК. И.: Предоставям на преценката съда.
ПРОКУРОРЪТ: Предоставям на съда.

СЪДЪТ с определението за насрочване на делото е очертал предмета на спора и е допуснал събиране на доказателства.

ПРИЕМА представените с исковата молба и с уточнителната молба писмени документи като доказателства по делото.

Предвид факта, че ответникът не изрази категорично становище, че ще се ползва от представения документ, а именно справка, представена заедно с отговора, съдът намира, че няма пречка този документ да бъде приет като доказателство по делото, като неговата относимост към предмета на спора ще бъде обсъдена в крайния съдебен акт, поради което СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представения заедно с отговора писмен документ с рег. № 15р-513102113/15.09.2026 г. като доказателство по делото.

АДВ. Б.: Водим допуснатия ни свидетел.

СЪДЪТ снема самоличността на доведения свидетел по представената лична карта:
В. Д. В.: Българин, български гражданин, неосъждан. Баща съм на ищеца Д. В..
СЪДЪТ УВЕДОМИ свидетеля, че може да откаже да свидетелства, предвид на роднинската му връзка с ищеца.

СВИДЕТЕЛЯТ: Ще свидетелствам.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. На същия бяха разяснени правата му по чл. 166 от ГПК.
ОБЕЩА да каже истината.
ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля.
НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:
СВИДЕТЕЛЯТ В.: Синът ми беше задържан многократно, поради грешки в ЕСГРАОН, защото когато си казваше имената и ЕГН, при проверка в информационните масиви тези имена не съответстваха на това ЕГН. Той беше непълнолетен. Беше задържан многократно в 06 РУ и 04 РУ и се налагаше майка му да отива да го взима. Спомням си, че синът ми е бил задържан преди десетина години – бяха му подхвърлили топче с марихуана. Нямаше образувано дело. Преди три години ни задържаха и двамата, и мен и него – това се случи на 07.11.2023 г. Бяхме в магазина, който е наш общ бизнес и се намира под дома ни на [улица]. Магазинът не е наша собственост, но фирмата, чрез която продаваме е моя. Синът ми работи в магазина, помага ми. В магазина се продават основно хранителни продукти – скара, сандвичи, принцеси и синът ми помага в

приготвянето на тези храни. Това се случи около 6 часа следобед, ние със сина ми бяхме в магазина и си приготвяхме заготовки за следващия ден. Пред магазина спря един „паяк“ на Градска мобилност и аз излязох да видя какъв е случаят, защото това не се случва ако пред магазина няма кола. Тогава видях една съседка на име А., която беше там с двете си деца и голямото дете плачеше. Тя мислеше, че „паякът“ ще вдигне нейната кола. Аз отидох да успокоя детето и докато разговаряхме от пл. „М.“ по тротоара дойде Ю.. Той е син на собственика на ресторант „А.“, който се намира на [улица]срещу нашия магазин. Движейки се към нас започна да ми вика: „Ти до кога ще се обаждаш за нашите коли?“ и ми налетя – опита се да ме удари с глава, удари ме с юмруци и започна да ме рита. Синът ми в това време чу шума и излезе да види какво става, тогава и него го събориха, бяха дошли 5-6 турци от ресторанта, включително и майка му на въпросния Ю.. Тя участваше в побоя над нас. Беше страшен побой. Това беше по времето, когато спирката беше много оживена, имаше десетки хора. Те се намесиха и предотвратиха по-нататъшни действия. Тогава доколкото разбрах А. съседката се е обадила на тел. 112. Всъщност впоследствие разбрах, че тя всъщност се е обадила на Градска мобилност, за да дойде „паяк“ и да отстрани кола, която е спряла на пешеходната пътека и пешеходците не можеха да минават. Тази кола се оказа, че е собственост на Ю.. Аз съм се обаждал за турските автобуси, които спираха там и го бяха превърнали на автогара. На моите сигнали нямаше отзоваване. На 07.11. дойде една полицейска кола след около десет минути, спря пред ресторант „А.“ и аз ги извиках, че инцидентът е тук, а не там. Полицейските служители започнаха да ни питат какво се е случило и какво става. Междувременно майката на Ю. поведе лицата, които бяха дошли обратно към ресторанта. Всички си дадохме лични карти, заедно с въпросния Ю., междувременно дойде и баща му. Те разпитаха А., накараха я да напише обяснения, но не ги взеха вечерта. Междувременно от полицията извикаха линейка, защото аз и сина ми имахме наранявания. Аз и сина ми имахме наранявания. Лекарите ни прегледаха на място мен и Ю., а сина ми отказа защото мислеше, че след като дадем обяснения ще отидем в Пирогов. Синът ми беше закаран с полицейската кола в 06 РУ, за да даде обяснения. Тогава не му казаха, че е задържан. Аз бях в линейката, прегледаха ме в Медицинска академия и след това двама полицаи ме отведоха в 06 РУ. Като влязох в районното видях, че синът ми е в помещение с решетки. Питах го какво става и той ми каза: „Сега ще разбереш!“ и на мен тогава ми казаха, че и аз съм задържан. Те не ми дадоха обяснения, според мен не знаеха защо ни задържат. Още на спирката ми казаха, че Ю. ще бъде задържан. В 06 РУ ни задържаха, заедно със сина ми. На него вече му бяха връчили заповед за задържане и в нея беше посочен по-ранен час. Ние бяхме задържани за повече от 24 часа, след което ни освободиха и ни връчиха по една призовка, че в разстоянието на 7 дни ще ни извикат за образуване на досъдебно производство. Ние бяхме заедно със сина ми в 06 РУ през цялото време. Към 11:30 часа дойдоха дежурните да ни разпитват и се оказа, че сме задържани за хулиганство и ще бъдем съдени по бърза процедура. Разбрахме, че прокурорът е отказал да образува производство. Към 3:30 часа дойде дознател. Дежурният дознател дойде и отправи обидни думи към прокурора, казвайки че можеше да ги осъди, пък те след това да се жалват. Докато бяхме задържани ни дадоха по един кроасан и по една бутилка малка минерална вода. Не бяхме лишени от вода и тоалетна. Това досъдебно производство, което за седем дни прокурорът е искал да приключи, се влачи година и половина. Доколкото знам до момента няма образувано наказателно производство срещу мен или сина ми. Когато излязохме от районното управление и двамата бяхме в шок. Той не можеше да проумее как нас ни пребиха и ние сме задържани. Имаше постоянни подигравки от съседи, приятели, клиенти, които са били свидетели и че турците са ни пребили, а пък те са на свобода. Синът ми беше в тотален срив. След подигравките повече от два месеца отказваше да работи, да излиза навън, или да ходи в магазина. Не искаше да излиза навън,

за да не среща хората, които му се подиграваха. Незнам да е взимал лекарства или успокоителни, но забелязах, че увеличи цигарите двойно, даже започна и да пие, приятелката му го напусна, защото той отказваше да се вижда с когото и да било. Беше в тотален шок и разочарование от полиция, от власти и всичко. Карахме го да слиза да работи в магазина, за да се разсейва, но той отказваше. Започна да си пише с един негов приятел от Англия, с оглед на възможности да напусне страната и да започне работа там. Първоначалният шок отмина, но разочарованието не е отминало, той престана да работи при мен постоянно. Ходи при негов приятел в Гърция и работи в строителството. Не съм чувал, но мисля, че не е търсил помощ от психолози или психотерапевти.
НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Б.:
СВИДЕТЕЛЯТ В.: Живеем заедно. Той през цялото време се обвинява, че не е могъл да ми помогне.
АДВ. Б.: Как си обяснявате това бездействие на лицата, които според Вас са извършили съответни деяния?

СЪДЪТ не допуска поставения от адв. Б. въпрос, тъй като същият е неотносим към предмета на спора.

СВИДЕТЕЛЯТ В.: Искам само да допълня, че ресторантът, в който работи Ю. от години беше известен за това, че е посещаван от служители на МВР, които се хранеха там. Приятели са ми казвали, че собственикът черпи.
АДВ. Б.: Нямам повече въпроси.
ЮРК. И.: Нямам въпроси.
ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

След изчерпване на въпросите, СЪДЪТ освободи свидетеля В. от залата, като му върна личната карта.

АДВ. Б.: Представям и моля да приемете писмени доказателства, които считам, че са относими към спора – съдебномедицинско удостоверение за извършения преглед на доверителя ми, който е направен след инцидента. Не твърдим, че той е бил бит или малтретиран от полицейските служители. Представям и постановление за спиране на наказателно производство на СРП. Представям определение на СРС, в което е оставена като недопустима жалбата на доверителя ми срещу постановление за спиране. Представям и сигнал до СГП срещу постановление за спиране на наказателното производство, което представих и до момента нямаме отговор. Тези доказателства са във връзка с нашите твърдения, че случаят продължава да се отразява на моя доверител, независимо от факта, че срещу него няма образ наказателно производство.
ЮРК. И. и ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА днес представените от адв. Б. писмени документи като доказателства по делото. Тяхната относимост ще бъде обсъдена в крайния съдебен акт.

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ, съобразявайки липсата на доказателствени искания от страните намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. Б.: Моля да уважите иска. Представям списък с разноски. Моля за срок за писмени бележки.

ЮРК. И.: Поддържам становището в писмения отговор и моля с оглед същото да постановите решение, с което да отхвърлите предявения иск и в условия на евентуалност да го намалите. Моля да ми бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Правя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

ПРОКУРОРЪТ: Искът е основателен, а относно размера трябва да се преценява спрямо неимуществените вреди.

СЪДЪТ намира, че са налице предпоставките по чл. 149, ал. 3 от ГПК, делото представлява фактическа и правна сложност, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на адв. Б. в 7-дневен срок от днес да представи допълнителни съображения в писмен вид.

СЛЕД ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ, СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11,36 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: